

Lyońskie centrum spirytystyczne – Wielka niewiadoma

Jan: Moje serce płacze. Smutno mi, że opuściłem swoich, chociaż było to wyzwoleniem.

M: Czy cieszysz się z możliwości przemawiania?

J: Tak, ponieważ jestem po drugiej stronie. Tak bardzo się bałem, bo nie wiedziałem co tam odkryję. Błagałem Boga... Wiedziałem, że były na ziemi rzeczy, których żałowałem [...] Znalazłem się tutaj z wielkim bólem głowy, który nie ustawał.

M: Może za bardzo myślałeś o Twojej rodzinie, o tych, których pozostawiłeś?

J: Tak bardzo ich kochałem. Chciałem im pomagać.

M: Stąd, gdzie teraz jesteś, nadal możesz im pomagać, a może nawet bardziej, niż przypuszczasz.

J: W jaki sposób? Jestem w niczym, nie mam najmniejszego pomysłu co ze sobą zrobić i dokąd pójść. Niczego nie czuję.

M: Jeśli czujesz swoją myśl i moc w niej tkwiącą, to znaczy, że odczuwasz.

J: Tak, myślę, że mógłbym się określić. Ale tak bardzo boję się myśleć, bo [myśl] mogłaby zaciągnąć mnie bardzo daleko.

M: Więc, czemu nie myśleć, najprościej, ciepło o Twojej rodzinie, z miłością? Czego dla nich pragniesz?

J: Zaufania. Ten spokój, rosnący we mnie – pragnę go dla nich.

M: Czego jeszcze dla nich pragniesz?

J: Aby uwierzyli w życie po śmierci.

M: O kim w szczególności myślisz? O Twojej rodzinie?

J: O moim synu.

M: Czego dla niego pragniesz?

J: Aby odnalazł spokój. Wewnętrzny spokój. Wiem, że na ziemi może go znaleźć.

M: O kim jeszcze myślisz, spośród Twojej rodziny?

J: O mojej żonie. Czy chcesz aby coś powiedziała?

M: Nie. Pytam Cię tylko o to, jakie masz pragnienia.

J: Pragnienia?

M: Tak, wobec tych, których kochałeś.

J: Pragnę im pomagać. Pragnę być blisko nich, od czasu do czasu. Pragnę ich wspierać.

M: To bardzo dobrze. Dziękuję Ci.

J: Chcę aby wiedzieli, że u mnie jest w porządku, i że ich kocham.

M: Bardzo Ci dziękuję.